

Здравецъ и иглика.

Въ полето расли
Здравецъ съ иглика —
Единъ на други
Лйка - прилика.

Иглики дума
Здравецъ зелени:
— Харно е, сестро,
И тъй на мене;

Пекло ги слънце,
Роса поила,
Да зеленяетъ,
Да кърмятъ сила.

Прѣзъ май ще цѣвна
Нечутъ, невиденъ,
Но пакъ обичамъ
Тозъ накигъ свиденъ.

Цѣвти иглика,
На здравецъ дума
Горчиви думи,
Жестока глума:

А лѣтно слънце
Тебъ ще попари,
Пъкъ мойта снага
Жега не мари...

„Съсѣде мили,
Кога ще цѣфнешъ?
Или, нецѣфналъ,
Зеленъ ще съхнешъ?

Зимѣ и лѣтѣ
Азъ зеленѣя, —
И мразъ, и жега
Ще прѣживѣя.

Пролѣтъ дошла е —
Цѣвти полето,
Ще мине пролѣтъ —
Дó-ще пъкъ лѣто“ ...

Че зимна китка
Безъ менъ не става,
Пъкъ тебъ, иглика,
Дѣ тебъ тогава? ...

Цв. Парашкевовъ.

